

УДК 342.95 (477)

DOI: <https://doi.org/10.32631/vca.2025.1.72>

Анатолій Трохимович КОМЗЮК,

доктор юридичних наук, професор,
заслужений діяч науки і техніки України

(Харківський національний університет внутрішніх справ, м. Харків)

Василь Іванович ШКІНДЮК,

кандидат юридичних наук,

(Харківський національний університет внутрішніх справ, м. Харків)

ПОНЯТТЯ ВЗАЄМОДІЇ ТА КООРДИНАЦІЇ У СФЕРІ ПРАВООХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЯК ОБ'ЄКТУ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ

У статті наголошено на тому, що взаємодія у сфері правоохоронної діяльності представляє собою передбачений нормами чинного законодавства, обумовлений цілями, умовами, завданнями, а також компетенцією правоохоронних органів, зв'язок між діями суб'єктів правоохоронної діяльності, що має за мету вирішення конкретних завдань в межах реалізації правоохоронної функції держави.

Звернено увагу на принципову недоцільність розглядати окремо взаємодію та окремо координацію у сфері правоохоронної діяльності як об'єкти адміністративно-правового регулювання, оскільки вони тісно пов'язані сферою свого застосування (правоохоронна діяльність), суб'єктами їх впровадження (правоохоронні органи) та метою – протидія злочинності на основі узгодженості діяльності відповідних правоохоронних органів.

Ключові слова: взаємодія, координація, правоохоронна діяльність, адміністративно-правове регулювання, правоохоронні органи, адміністративне законодавство.

Постановка проблеми. Правоохоронна сфера, як об'єкт адміністративно-правового регулювання, безумовно займає ключову роль у механізмі державного регулювання. Вона включає діяльність органів виконавчої влади, завданням яких є забезпечення правоохоронних функцій, які окреслюють існування правоохоронної сфери. На жаль сьогодні діяльність цих органів в очах громадськості дискредитована і тому державна політика активно впроваджує в практичну діяльність реформаторські ідеї та нововведення щодо покращення їх функціонування¹. Одним із перспективних напрямів покращення їх функціонування є

¹ Братель С. Г. Правоохоронна сфера як об'єкт адміністративно-правового регулювання. *Юридична наука*. 2015. № 5. С. 52.

налагодження ефективної взаємодії та координації у сфері правоохоронної діяльності. Разом із тим вирішувати проблеми у цій сфері слід із розкриття сутності та змісту ключових категорій представленої проблематики

Значний внесок у розроблення проблем, що слугували науково-теоретичним підґрунтям дисертаційного дослідження, у своїх наукових працях здійснили такі вчені: К. В. Антонов, О. М. Бандурка, В. Є. Барба, О. І. Безпалова, О. В. Волошина, В. Г. Гриценко, С. М. Гусаров, О. Ю. Дрозд, В. М. Єднак, А. В. Калайда, І. О. Колінко, І. М. Коропатнік, О. В. Крижановська, К. Б. Левченко, Л. О. Мамчур, О. В. Михайловська, О. А. Моргунов, О. М. Музичук, Ю. С. Назар, Д. В. Назаренко, Д. М. Павлов, А. О. Полянський, А. А. Русецький, О. Ю. Салманова, В. В. Сокурєнко, В. В. Топчій, О. В. Федосова, Р. В. Шаповал, О. М. Шевчук, С. А. Шепітько та ін. Однак, не применшуючи здобутки названих науковців, варто відмітити, що поняття взаємодії та координації у сфері правоохоронної діяльності як об'єкту адміністративно-правового регулювання залишилося поза увагою вчених або вивчались у межах більш широкої проблематики.

Мета статті полягає в тому, щоб визначити поняття взаємодії та координації у сфері правоохоронної діяльності як об'єкту адміністративно-правового регулювання. Для досягнення вказаної мети необхідно вирішити такі завдання: розглянути сутність взаємодії у сфері правоохоронної діяльності; проаналізувати підходи до розуміння координації у сфері правоохоронної діяльності і запропонувати авторські судження щодо даної проблематики; визначити співвідношення термінів «взаємодія» та «координація» в сфері правоохоронної діяльності.

Виклад основного матеріалу. Тлумачний словник української мови розглядає координацію як погодження, зведення до відповідності, установлення взаємозв'язку, контакту в діяльності людей, між діями, поняттями тощо; узгодженість рухів, дій і т. ін.¹ Взаємодія розглядається як взаємний зв'язок між предметами у дії, а також погоджена дія між ким-, чим-небудь². У такому розумінні взаємодія та координація мають принципову схожість у своїй суті, оскільки обидва ці поняття відображають упорядкованість діяльності. А відтак, взаємодія полягає у погодженні діяльності, зв'язку між суб'єктами такої діяльності. В свою чергу координація відображає у своєму змісті цілеспрямовану діяльність щодо встановлення взаємозв'язку та налагодження узгодженості в певній сфері. Разом із очевидною схожістю суті таких понять, як «координація» та «взаємодія», необхідно їх відрізнити одне від одного.

До прикладу, Ю. Назар характеризує взаємодію як філософську категорію, яка тісно пов'язана з поняттям взаємозв'язку і розглядається як одна з форм останнього; суть взаємодії полягає у зворотному впливі предмета чи явища на інший предмет. При цьому всі інші філософські

¹ Словник української мови: в 11 т. Т. 4: І–М / АН Української РСР, Ін-т мовознав. ім. О. О. Потебні; редкол.: І. К. Білодід (голова) та ін.; ред. тому: А. А. Бурячок, П. П. Доценко. Київ: Наукова думка, 1973. С. 278.

² Білодід І. К. Словник української мови: в 11 т. Т. 1: А–В / ред. тому: П. Й. Горєцький. 1970. С. 346.

категорії (причина, дія, необхідність, суперечність та інші) є конкретними видами взаємозв'язку. Разом з тим взаємозв'язок передбачає взаємообумовленість обох предметів чи явищ, коли одне явище одночасно є і причиною, і наслідком. За законами діалектики відбувається взаємоперехід одного явища в інше. Будь-який предмет одночасно піддається великій кількості впливів на нього, при цьому не залишаючись пасивним, він сам активно впливає на інші об'єкти. Ця «відкритість» предмета чи явища зумовлює багатоаспектність поняття взаємодії. Абстрагувавшись від багатоманітності цього процесу, за спрямуванням можна виділити позитивну та негативну взаємодію. У філософії позитивну взаємодію визначають через поняття співробітництва, хоча в науковій літературі ще немає поняття, яке б найадекватніше відобразило взаємодію, яка протилежна взаємозв'язку типу «боротьба». Позитивна спрямованість взаємозв'язку характеризується взаємодоповненням, взаємодопомогою, кооперацією, координуванням взаємодіючих сторін¹. Таким чином, названий дослідник розглядає взаємодію у філософській площині, в якій основний зміст цієї категорії є за суттю схожий із поняттям «координації», оскільки мова йде про спільну взаємоузгоджену діяльність декількох сторін.

К. Антонов підкреслює, що взаємодія – це комплексне явище, яке слід розглядати з позицій філософії, права, соціальної психології та управління. Взаємодія – це певний вид взаємозв'язку суб'єктів, які виконують єдині або взаємопов'язані завдання. Цей взаємозв'язок є діловою співпрацею, що полягає в їхній спільній чи узгодженій діяльності².

Доцільно погодитися з думкою Д. Назаренко про те, що термін «взаємодія» несе дуже багато смислових навантажень. Це пояснюється як складністю та багатозначністю даного терміну, так і різноманітністю аспектів його вивчення. Спільною рисою майже всіх наведених визначень поняття «взаємодія» є те, що автори тлумачать взаємодію як узгоджену діяльність, спрямовану на досягнення мети, виконання завдань або досягнення результату³. Тож, взаємодія обумовлена назвою факторів таких зокрема, як: конкретні суб'єкти взаємодії, їх адміністративно-правовий статус, мета та завдання взаємодії, умови тощо. Взаємодія у сфері правоохоронної діяльності як об'єкту адміністративно-правового регулювання базується на певній рівності суб'єктів, що взаємодіють при цьому, а їх об'єднує загальна сфера – правоохоронна.

Таким чином, взаємодія – це необхідний елемент змісту діяльності правоохоронних органів, вона представляє собою чинник, спрямований за концентрацію існуючих ресурсів, поєднання форм та методів реалізації

¹ Назар Ю. С. Взаємодія органів внутрішніх справ із місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування у профілактиці адміністративних правопорушень : монографія. Львів : Львівський державний університет внутрішніх справ, 2012. С. 8.

² Антонов К. В. Шляхи вдосконалення організаційно-тактичних форм взаємодії оперативних підрозділів правоохоронних органів у протидії злочинності з використанням оперативно-технічних засобів. *Правова позиція*. 2016. № 1 (16). С. 122.

³ Назаренко Д. В. Взаємодія оперативних підрозділів органів внутрішніх справ зі спеціальними підрозділами при проведенні візуального спостереження. *Правова держава*. 2015. № 19. С. 187.

повноважень правоохоронних органів у сфері протидії злочинності, збільшення можливостей своєчасного припинення та попередження протиправної діяльності, ефективного проведення розслідування та забезпечення прав та свобод громадян при реалізації правоохоронної функції держави.

Далі в контексті представленої проблематики розглянемо поняття координації правоохоронної діяльності як об'єкту адміністративно-правового регулювання. Існуючі нормативно-правові акти, які регулюють координацію в сфері правоохоронної діяльності, не надають відповіді на це питання. Положення «Про координацію діяльності правоохоронних органів по боротьбі із злочинністю та корупцією»¹ визначає низку завдань координації правоохоронних органів, які як співпадають, так і знаходять більш широке розкриття у Порядку координації діяльності правоохоронних органів у сфері протидії злочинності. До них окремо віднесено: розробка та впровадження у діяльність правоохоронних органів та органів прокуратури пріоритетів кримінально-правової політики, сучасних підходів до протидії злочинності; визначення основних напрямів та проблем у правозастосовній і правоохоронній діяльності щодо запобігання та протидії злочинності на основі аналізу її структури, динаміки та прогнозування тенденцій, підготовка пропозицій щодо шляхів вирішення відповідних проблем із метою сприяння у виконанні завдань кримінального провадження; розробка, узгодження і реалізація спільних заходів, спрямованих на запобігання, виявлення, розкриття, припинення та розслідування кримінальних правопорушень, причин та умов, які сприяли їх вчиненню; підготовка пропозицій щодо вдосконалення законодавства у сфері протидії злочинності². Перелічені завдання розкривають основну спрямованість координації в сфері правоохоронної діяльності, при цьому не надають жодного визначення цього терміну.

Як справедливо підкреслює В. Невядовський, найчастіше досліджуваний термін використовується разом із поняттям «узгодження», не передбачаючи при цьому відмінності їх змісту. А відтак, видається можливим дійти висновку про більшу увагу до змісту терміну «координація» зі сторони науковців, аніж законодавчої гілки влади. Найчастіше координацію розуміють як одну з функцій управління, що існує поряд із такими функціями, як планування та контроль³.

На погляд В. Мозгової, під координацією слід розуміти взаємоузгоджену діяльність декількох суб'єктів для досягнення ними

¹ Про затвердження Положення «Про координацію діяльності правоохоронних органів по боротьбі із злочинністю та корупцією»: наказ Генерального прокурора України та керівників правоохоронних органів від 26.04.2012 р. № 43/375/166/353/284/241/290/256. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0043900-12#Text>.

² Про затвердження Порядку координації діяльності правоохоронних органів у сфері протидії злочинності: наказ Генерального прокурора від 08.02.2021 № 28. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0028905-21#Text>.

³ Невядовський В. О. Теоретико-правові аспекти сутності координації правоохоронної діяльності. *Форум права*. 2016. № 4. С. 226. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/FP_index.

спільної мети. Проте, авторка підкреслює, що координація діяльності правоохоронних органів з протидії злочинності та корупції стосується узгодження дій між адміністративно невідносимими суб'єктами. При цьому такі суб'єкти взаємодіють на засадах їх рівності в прийнятті спільних рішень (внесенні пропозицій, розробленні рекомендацій тощо); самостійності кожного правоохоронного органу в межах наданих йому законодавством повноважень та недопущення підміни одного органу іншим при виконанні координаційних заходів; персональної відповідальності певних керівників правоохоронних органів за своєчасне виконання узгоджених заходів. Координація діяльності правоохоронних органів здійснюється за такими пріоритетними на відповідній території напрямками протидії злочинності та корупції, які вимагають спільних, першочергових та невідкладних дій¹. За такої характеристики координація знаходить свій прояв у взаємодії невідносимих один одному правоохоронних органів на основі узгодження ними своєї діяльності.

В. Черней вважає, що у широкому розумінні метою координації запобігання економічній злочинності є бажаний, можливий та необхідний, з погляду суспільства й держави, стан (результат дії) відповідної системи та її спроможність нейтралізувати, блокувати, мінімізувати дію причин та умов, які сприяють учиненню таких злочинів. У вузькому розумінні головна мета координації запобігання економічній злочинності – це сприяння функціонуванню відповідної системи, практиці спільних, узгоджених дій різноманітних суб'єктів у межах наданих повноважень. Це поняття передбачає суто управлінський аспект діяльності з координації запобігання економічній злочинності на різних рівнях². Зазначений автор чітко визначає, що координація базується на реалізації управлінських повноважень.

А. Русецький при дослідженні взаємодії та координації діяльності правоохоронних органів на регіональному рівні розглядає координацію як обумовлений та встановлений положеннями чинного законодавства напрям управлінської діяльності, зміст якого полягає в організації спільної роботи різних правоохоронних відомств, що існують в Україні відповідно до положень нормативно-правової бази в межах конкретного регіону, з метою досягнення заздалегідь визначених, загальних для усіх указаних органів цілей. У свою чергу, взаємодію правоохоронних органів на регіональному рівні названий дослідник визначає як безпосередньо організаційну форму спільної діяльності правоохоронних інституцій, які утворено та наділено нормами чинного законодавства України відповідними повноваженнями, в межах території окремого регіону, яка проявляється в обміні інформацією між правоохоронними органами; сумісному виконанні спеціальних

¹ Мозгова В. А. Поняття та рівні координації діяльності правоохоронних органів із протидії злочинності та корупції. *Часопис Київського університету права*. 2013. № 2. С. 290.

² Черней В. В. Координація діяльності правоохоронних органів щодо запобігання злочинним посяганням на небанківські фінансові установи в Україні. *Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ*. 2013. № 1. С. 122.

операцій, направлених на досягнення спільних завдань; спільному вирішенні питань щодо конкретних методів, засобів та способів, які в процесі зазначеної діяльності будуть використовуватись¹. Узагальнюючи ці два визначення, необхідно зазначити, що координація тісно пов'язана з реалізацією функцій управління, тоді як взаємодія заснована на спільному виконанні обумовленої діяльності декількома уповноваженими суб'єктами.

І. Курбатова зазначає, що координація здійснюється на основі: 1) результатів аналізу зібраної всіма правоохоронними органами інформації про стан, структуру, динаміку кримінальних правопорушень, про обставини, які сприяють злочинним проявам, а також про результативність заходів протидії ним; 2) даних статистичного і оперативного обліків (у тому числі про стан розкриття кримінальних правопорушень, термінах досудового розслідування тощо); 3) додаткових відомостей, якими володіють інші державні органи та недержавні організації². Отже, в основі ефективного здійснення координації лежить наявність повної, достовірної та своєчасної інформації про обставини, які лежать в основі її проведення.

Таким чином, у науковій літературі існує багато наукових підходів до визначення вказаного вище поняття. Більшість науковців сходяться на тому, що координація являє собою активні дії щодо забезпечення узгодженої спільної діяльності спеціально уповноважених суб'єктів у правоохоронній сфері. У деяких визначеннях «координація» виступає у ролі елементу управління як керованої діяльності, спрямованої на досягнення визначених цілей; у роботах окремих дослідників «координація» виступає в ролі взаємодії між визначеними суб'єктами при відсутності чітких управлінських характеристик такої діяльності.

Певну характеристику поняття координації в сфері правоохоронної діяльності можна визначити на основі співвідношення термінів «взаємодія» та «координація» в сфері правоохоронної діяльності. На думку, яку висловлює В. Топчій, поняття взаємодія та координація не можуть бути рівними одне до одного тому, що координація – це функція суб'єкта системи, а взаємодія – це принцип його діяльності, засіб зв'язку із суб'єктами інших систем³.

На думку С. Шепетько та О. Клименко, незважаючи на те, що сутність термінів «координація» і «взаємодія» схожа, вони різняться тим, що при координації одна зі сторін організовує ці відносини, а друга – лише виконує умови відносин. При взаємодії обидві сторони зобов'язані організовувати відносини, оскільки небажання одного з учасників припиняє існування

¹ Русецький А. А. Адміністративно-правове забезпечення взаємодії та координації діяльності правоохоронних органів на регіональному рівні в Україні : автореф. дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.07. Харків, 2019. С. 16.

² Курбатова І. С. Роль органів прокуратури України в координації діяльності правоохоронних органів щодо протидії економічній злочинності. *Прикарпатський юридичний вісник*. 2017. Вип. 1 (16). Т. 2. С. 118.

³ Топчій В. В. Взаємодія та координація в діяльності органів внутрішніх справ з виявлення та розкриття злочинів. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія ПРАВО*. 2015. Вип. 30. Т. 2. С. 165.

відносин. У кожному конкретному випадку одна чи друга сторона відносин бере на себе функцію організації відносин. При координації перша сторона – організатор – виступає як керуючий компонент системи, тобто є суб'єктом управління, а друга сторона є керованим компонентом, тобто об'єктом управління, якому немає потреби нести організаторський тягар. При цьому відносини координації і взаємодії дуже близькі за своїм характером, хоча і не збігаються. Крім того, термін «взаємодія» може мати вузьке та широке значення. У широкому значенні під взаємодією розуміють співпрацю, яка розкривається у спільних узгоджених діях, спрямованих на спільну мету, у взаємній допомозі під час вирішення завдань. У вузькому ж значенні при взаємодії розуміється планомірне спільне здійснення комплексу заходів боротьби зі злочинністю¹.

Таким чином, на відміну від взаємодії, координація передбачає виокремлення з поміж інших певного суб'єкта, що має управлінські функції, що дозволяє конкретизувати завдання інших суб'єктів в сфері правоохоронної діяльності. Доцільно погодитися з тим, що взаємодія в сфері правоохоронної діяльності як об'єкту адміністративно-правового регулювання є елементом діяльності, що організується в процесі здійснення координації уповноваженими суб'єктами.

Висновки. Отже, підбиваючи підсумок, слід узагальнити, що взаємодія у сфері правоохоронної діяльності представляє собою передбачений нормами чинного законодавства, обумовлений цілями, умовами, завданнями, а також компетенцією правоохоронних органів, зв'язок між діями суб'єктів правоохоронної діяльності, що має за мету вирішення конкретних завдань в межах реалізації правоохоронної функції держави. Взаємодії у досліджуваній сфері характерними є такі ознаки: по-перше, наявність великої кількості суб'єктів, що здійснюють правоохоронну діяльність; по-друге, ці суб'єкти об'єднані спільною сферою – правоохоронною; по-третє, їх діяльність спрямована на досягнення спільної мети, обумовленою специфікою правоохоронної сфери; по-четверте, обумовленість взаємодії узгодженістю конкретних дій в межах компетенції правоохоронних органів².

В свою чергу, координацію у сфері правоохоронної діяльності як об'єкту адміністративно-правового регулювання, найбільш доцільно тлумачити як елемент системи управління, який дозволяє здійснювати цілеспрямований вплив визначеного адміністративно-правовими нормами суб'єкта, наділеного певними владними повноваженнями щодо встановлення та конкретизації завдань, а також упорядкування діяльності визначеного кола суб'єктів з метою досягнення визначених цілей в сфері

¹ Шепетько С. А., Клименко О. А. Напрями удосконалення нормативно-правового забезпечення координації та взаємодії у сфері боротьби з організованою злочинністю. *Питання боротьби зі злочинністю*. 2017. Вип. 34. С. 17.

² Шкіндюк В. І. Поняття взаємодії у сфері правоохоронної діяльності як об'єкту адміністративно-правового регулювання // Людина, суспільство, держава: актуальні питання правового регулювання взаємодії: тези доповідей учасників науково-практичної конференції (м. Київ, 10 грудня 2020 р.). С. 61–63. URL: https://library.pp-ss.pro/index.php/ndippsn_20201210a/article/view/shkindiuk.

правоохоронної діяльності. Координація характеризується адміністративно-правовим виокремленням суб'єкта, що має владні повноваження щодо інших суб'єктів, визначаючи їх завдання та конкретизуючи діяльність в межах загальних цілей та завдань правоохоронної діяльності¹.

При цьому слід зазначити про принципову недоцільність розглядати окремо взаємодію та окремо координацію у сфері правоохоронної діяльності як об'єкти адміністративно-правового регулювання, оскільки вони тісно пов'язані сферою свого застосування (правоохоронна діяльність), суб'єктами їх впровадження (правоохоронні органи) та метою – протидія злочинності на основі узгодженості діяльності відповідних правоохоронних органів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Антонов К. В. Шляхи вдосконалення організаційно-тактичних форм взаємодії оперативних підрозділів правоохоронних органів у протидії злочинності з використанням оперативно-технічних засобів. *Правова позиція*. 2016. № 1 (16). С. 119–126.
2. Білодід І. К. Словник української мови: в 11 т. Т. 1: А–В / ред. тому: П. Й. Горецький. 1970. 799 с.
3. Братель С. Г. Правоохоронна сфера як об'єкт адміністративно-правового регулювання. *Юридична наука*. 2015. № 5. С. 50–54.
4. Курбатова І. С. Роль органів прокуратури України в координації діяльності правоохоронних органів щодо протидії економічній злочинності. *Прикарпатський юридичний вісник*. 2017. Вип. 1 (16). Т. 2. С. 116–121.
5. Мозгова В. А. Поняття та рівні координації діяльності правоохоронних органів із протидії злочинності та корупції. *Часопис Київського університету права*. 2013. № 2. С. 290–294.
6. Назар Ю. С. Взаємодія органів внутрішніх справ із місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування у профілактиці адміністративних правопорушень : монографія. Львів : Львівський державний університет внутрішніх справ, 2012. 160 с.
7. Назаренко Д. В. Взаємодія оперативних підрозділів органів внутрішніх справ зі спеціальними підрозділами при проведенні візуального спостереження. *Правова держава*. 2015. № 19. С. 186–141.
8. Невядовський В. О. Теоретико-правові аспекти сутності координації правоохоронної діяльності. *Форум права*. 2016. № 4. С. 224–228. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/FP_index.
9. Про затвердження Положення «Про координацію діяльності правоохоронних органів по боротьбі із злочинністю та корупцією» : наказ Генерального прокурора України та керівників правоохоронних органів від

¹ Шкіндюк В. І. Поняття координації у сфері правоохоронної діяльності як об'єкту адміністративно-правового регулювання. *Європейські перспективи*. 2017. № 4. С. 181–185.

26.04.2012 р. № 43/375/166/353/284/241/290/256. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0043900-12#Text>.

10. Про затвердження Порядку координації діяльності правоохоронних органів у сфері протидії злочинності : наказ Генерального прокурора від 08.02.2021 № 28. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0028905-21#Text>.

11. Русецький А. А. Адміністративно-правове забезпечення взаємодії та координації діяльності правоохоронних органів на регіональному рівні в Україні : автореф. дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.07. Харків, 2019. 44 с.

12. Словник української мови: в 11 т. Т. 4: І–М / АН Української РСР, Ін-т мовознав. ім. О. О. Потебні; редкол.: І. К. Білодід (голова) та ін.; ред. тому: А. А. Бурячок, П. П. Доценко. Київ: Наукова думка, 1973. 840 с.

13. Топчій В. В. Взаємодія та координація в діяльності органів внутрішніх справ з виявлення та розкриття злочинів. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія ПРАВО*. 2015. Вип. 30. Т. 2. С. 165–169.

14. Черней В. В. Координація діяльності правоохоронних органів щодо запобігання злочинним посяганням на небанківські фінансові установи в Україні. *Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ*. 2013. № 1. С. 121–127.

15. Шепетько С. А., Клименко О. А. Напрями удосконалення нормативно-правового забезпечення координації та взаємодії у сфері боротьби з організованою злочинністю. *Питання боротьби зі злочинністю*. 2017. Вип. 34. С. 15–27.

16. Шкіндюк В. І. Поняття взаємодії у сфері правоохоронної діяльності як об'єкту адміністративно-правового регулювання // Людина, суспільство, держава: актуальні питання правового регулювання взаємодії: тези доповідей учасників науково-практичної конференції (м. Київ, 10 грудня 2020 р.). С. 61–63. URL: https://library.pp-ss.pro/index.php/ndippsn_20201210a/article/view/shkindiuk.

17. Шкіндюк В. І. Поняття координації у сфері правоохоронної діяльності як об'єкту адміністративно-правового регулювання. *Європейські перспективи*. 2017. № 4. С. 181–185.

Стаття надійшла до редакції 16.03.2025

Anatoliy T. KOMZYUK,

Doctor of Law, Professor,

Honored Worker of Science and Technology of Ukraine

(*Kharkiv National University of Internal Affairs, Kharkiv, Ukraine*)

Vasyl Iv. SHKINDYUK,

Candidate of Law,

(*Kharkiv National University of Internal Affairs, Kharkiv, Ukraine*)

THE CONCEPT OF INTERACTION AND COORDINATION IN THE SPHERE OF LAW ENFORCEMENT ACTIVITIES AS AN OBJECT OF ADMINISTRATIVE AND LEGAL REGULATION

The article emphasizes that interaction in the field of law enforcement is a connection between the actions of law enforcement entities, provided for by the norms of current legislation, determined by the goals, conditions, tasks, as well as the competence of law enforcement agencies, aimed at solving specific tasks within the framework of the implementation of the law enforcement function of the state.

Attention is drawn to the fundamental inexpediency of considering separately interaction and separately coordination in the field of law enforcement as objects of administrative and legal regulation, since they are closely related by the scope of their application (law enforcement activities), the subjects of their implementation (law enforcement agencies) and the goal - combating crime based on the coordination of the activities of the relevant law enforcement agencies.

Key words: *interaction, coordination, law enforcement activities, administrative and legal regulation, law enforcement agencies, administrative legislation.*